

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

МАТЕРІАЛИ

**Круглого столу «Науково-практична спадщина
академіка А.С. Даниленка у стратегічних орієнтирах
розвитку аграрного сектору та сталого
землекористування в умовах глобальних викликів»**

4 березня 2026 року

Біла Церква
2026

економічної ефективності діяльності підприємств. Цифровізація сприяє оптимізації витрат, підвищенню якості управлінських рішень та зміцненню фінансової стійкості аграрних підприємств. У довгостроковій перспективі впровадження інноваційних цифрових інструментів створює передумови для сталого розвитку аграрного сектору України.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Геєць В. М. Цифровізація економіки України: проблеми та перспективи розвитку // Економіка України. 2023. № 5. С. 4–18.
2. Лупенко Ю. О., Месель-Веселяк В. Я. Розвиток аграрного сектору України в умовах трансформації економіки // Економіка АПК. 2023. №7. С. 5–14.
3. Малік М. Й., Нужна О. А. Інноваційний розвиток аграрних підприємств в умовах цифровізації // Агроінком. 2024. № 2. С. 15–22.
4. Ковтун О. І. Ефективність впровадження інформаційних систем управління підприємством // Вісник економічної науки України. 2024. № 1. С. 45–52.
5. Шпикуляк О. Г. Цифрова трансформація аграрних підприємств України // Економіка АПК. 2023. № 3. С. 23–31.

АРБУЗОВА Т.В., канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

tv_arbuzova@ukr.net

ГОСПОДАРСЬКА ТА ПОЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СИСТЕМІ СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ: МЕХАНІЗМИ ВЗАЄМОВПЛИВУ

Розглянуто чинники, що обумовлюють взаємозв'язок і взаємозалежність економічної та політичної систем суспільства. Обґрунтовано об'єктивні й суб'єктивні причини зацікавленості господарських діячів у активній політичній діяльності.

Взаємозв'язок господарської та політичної діяльності є системним і взаємозалежним, оскільки обидві сфери формують основу функціонування суспільства та держави. Економічна діяльність спрямована на виробництво, розподіл, обмін і споживання матеріальних та нематеріальних благ, тоді як політична діяльність пов'язана з формуванням і реалізацією влади, прийняттям управлінських рішень та визначенням стратегічних напрямів суспільного розвитку.

По-перше, економічна сфера виступає матеріальною базою політики. Рівень розвитку продуктивних сил, структура власності, стан ринку праці, обсяги національного доходу та фінансові ресурси визначають можливості держави здійснювати внутрішню й зовнішню політику. Економічна стабільність сприяє політичній стабільності, тоді як економічні кризи можуть зумовлювати політичні трансформації, соціальну напругу та зміну політичних еліт [1]. По-друге, політична діяльність безпосередньо впливає на економічні процеси через механізми державного регулювання. Держава формує правові засади функціонування ринку, встановлює податкову систему, бюджетну політику, визначає пріоритети інвестиційного розвитку, здійснює антимонопольне регулювання та соціальний захист населення. Через інститути публічної влади відбувається узгодження інтересів різних соціально-економічних груп, що впливає на розподіл ресурсів і напрям економічного розвитку [2, с. 49]. По-третє, між економічною та політичною діяльністю існує зворотний зв'язок, що проявляється у формуванні економічних інтересів як підґрунтя політичної поведінки суб'єктів. Бізнес-структури, професійні об'єднання, громадські організації та інші актори впливають на процес прийняття політичних рішень через механізми представництва інтересів, лобіювання та участі у виборчих процесах [3].

Таким чином, господарська та політична діяльність перебувають у стані постійної взаємодії: економіка визначає ресурсні можливості та соціальну структуру суспільства, а політика встановлює інституційні рамки та стратегічні орієнтири економічного розвитку. Їх

гармонійна взаємодія є передумовою сталого розвитку держави та забезпечення суспільного добробуту [3].

Успішні суб'єкти господарської діяльності нерідко переходять у сферу політики, що зумовлено комплексом об'єктивних і суб'єктивних чинників, пов'язаних із взаємозалежністю економічної та політичної систем суспільства. По-перше, накопичений управлінський досвід, стратегічне мислення та навички прийняття ефективних рішень у сфері господарювання формують у таких осіб ресурс компетентності, який може бути реалізований на рівні державного управління. Практика організації виробничих процесів, фінансового планування та антикризового менеджменту створює підґрунтя для участі у формуванні та реалізації публічної політики. По-друге, економічна діяльність безпосередньо залежить від нормативно-правового середовища, яке визначається політичною владою [2]. Відтак успішні господарники зацікавлені у впливі на процес ухвалення рішень з метою формування сприятливого інституційного середовища, забезпечення стабільності правил гри та захисту економічних інтересів [4, с. 23, 86]. По-третє, високий рівень соціального капіталу, фінансових ресурсів і суспільної впізнаваності підвищує шанси представників бізнесу на успішну політичну кар'єру. Економічний успіх часто трансформується у політичний ресурс, що дозволяє претендувати на представництво інтересів певних соціальних груп або регіонів. Крім того, для частини господарників участь у політичній діяльності є формою реалізації суспільної відповідальності та прагнення впливати на стратегічний розвиток держави. У цьому контексті бізнес-еліта може виступати як агент модернізаційних змін. Показовим прикладом поєднання господарського професіоналізму і державницького мислення є життєвий шлях академіка А. С. Даниленка – господарника, політика, управлінця, науковця, громадського діяча.

Таким чином, зацікавленість та часто перехід успішних керівників господарською діяльністю у політику є закономірним проявом взаємодії економічної та політичної сфер, де економічний капітал, управлінські компетенції та інституційні інтереси трансформуються у політичну активність.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Геєць В. М. Особливості взаємозв'язку економічних і політичних передумов реконструктивного розвитку економіки України. Економіка України. 2016. № 12 (661). С. 3–21. URL: <https://nasu-periodicals.org.ua/index.php/economyukr/article/view/2016-12-1/2016-12-1> (дата звернення 01.03.2026).
2. Мерник А. М. Взаємозв'язок між правом та економікою в умовах сучасності. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 3. С. 48-50. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-3/8> (дата звернення 27.02.2026).
3. Сенишин, О., Ільків, Н., Угольков, Є. (2023). Стратегічні напрями взаємодії бізнесу, громадських організацій і держави в часи динамічних змін. Економіка та суспільство, (56). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-94> (дата звернення 28.02.2026).
4. Краус Н. М. Інноваційна економіка в глобалізованому світі: інституціональний базис формування та траєкторія розвитку: монографія. Київ: Аграр Медіа Груп, 2019. 492 с. URL: <https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi81/0061106.pdf> (дата звернення 27.02.2026).

АРТИМОНОВА І.В., канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква

artimonovair@ukr.net

ЗЕЛЕНІ ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ У СИСТЕМІ ESG-ФІНАНСУВАННЯ АГРОПІДПРИЄМСТВ: КАПІТАЛІЗАЦІЯ ТА СТВОРЕННЯ ДОДАНОЇ ВАРТОСТІ

Розкрито роль зелених фінансових інструментів у системі ESG-фінансування агропідприємств та їх вплив на формування вартості капіталу. Проаналізовано динаміку світового ринку зелених облігацій та практику застосування ESG-інструментів у міжнародному агробізнесі. Доведено, що впровадження зелених інструментів українськими агропідприємствами сприяє зростанню капіталізації, підвищенню доданої вартості та посиленню інвестиційної привабливості в умовах євроінтеграції.

Арбузова Т.В. Господарська та політична діяльність у системі суспільного розвитку: механізми взаємовпливу.....	82
Артімонова І.В. Зелені фінансові інструменти у системі ESG-фінансування агропідприємств: капіталізація та створення доданої вартості.....	83
Шемігон О.І. Ключові виклики та завдання для аграрного сектору економіки в сучасних умовах господарювання.....	85
Мельник В.О. Етична культура та правова відповідальність керівника агросектору як складова лідерського потенціалу: науково-управлінський вимір.....	87
Настіна О.І. Суб'єктність юридичних клінік закладів вищої освіти вирішувати земельні правові спори.....	89